

Mia Peeters

Geboren op 19-08-1904 te Turnhout

Overleden op 23-12-1980 te Turnhout

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Gedenk met ons steeds dankbaar
het leven, sterven en verrijzen van
haar die ons zo dierbaar was en is

MIA PEETERS

echtgenote van
WARD VAN BAELEN

geboren te Turnhout op 19 augustus 1904,
overleden te Turnhout op 23 december 1980.

Zonder Moeke gaan we een tijd van lange koude in. Zij leefde 'zó' intens haar eigen leven en dat van anderen dat wij nu weer dankbaar kunnen belijden hoe hartverwarmend haar nabijheid was.

Zij stond open voor het leven, dat wij, als christenen, met beide handen tot de laatste druppel mogen uitdrinken. Het leek voor haar als vanzelfsprekend dat alleen het geloof elke spirituele rijkdom van het bestaan leert ontdekken en laat openbloeien. Haar geloofshouding bracht haar tot een grote vrede, tot het verankerd zijn in Christus.

Haar zes kinderen waren de kroon en de vreugde van haar leven. Met haar man Ward leefde zij verbonden in ondeelbare eenheid. Beiden waren één van hart en één van ziel : een wonder dat zich dagelijks aan onze ogen voltrok. Tot in haar laatste uren bleef Moeke daar heel dankbaar voor.

Dankend ging zij van ons heen : dankend om de liefde, de vriendschap, de medemenselijkheid; dankend om elke kleine attentie, om elke nieuwe dag. Zij bleef tot het laatst een zeer attentievolle vrouw en moeder.

Zij stond ook open voor de dood. Sinds zij het wist, in rustig overleg met Ward, heeft ze de dood aanvaard, zoals zij het leven aanvaard had : bewust, zonder enige pathos, maar doordringend tot de kern. Ons lied is kort en broos. Maar midden in het mysterie van de dood is God opgetreden. Dit is het fundament waarop onze hoop gebouwd is : dat het leven sterker is dan de dood. Wie liefheeft, heeft de dood reeds overwonnen. Alleen "Die zonder minne leven, zijn dood", dicht Hadewijch.

Het Mensgeworden Woord, dat wij in deze Kersttijd met versluisde ogen aanbidden, ziet Moeke nu van aangezicht tot aangezicht, het onverdiend voorrecht van Gods getrouwe vrienden. Zij moge nu leven in God en de namen van haar dierbaren in herinnering brengen. Haar lieve aandacht voor de aardse dingen ontving een eindeloze, eeuwige bekroning.

Gedenk met ons steeds dankbaar
het leven, sterven en verrijzen van
haar die ons zo dierbaar was en is

MIA PEETERS

echtgenote van
WARD VAN BAELEN

geboren te Turnhout op 19 augustus 1904,
overleden te Turnhout op 23 december 1980.

Zonder Moeke gaan we een tijd van lange koude in. Zij leefde 'zó' intens haar eigen leven en dat van anderen dat wij nu weer dankbaar kunnen belijden hoe hartverwarmend haar nabijheid was.

Zij stond open voor het leven, dat wij, als christenen, met beide handen tot de laatste druppel mogen uitdrinken. Het leek voor haar als vanzelfsprekend dat alleen het geloof elke spirituele rijkdom van het bestaan leert ontdekken en laat openbloeien. Haar geloofshouding bracht haar tot een grote vrede, tot het verankerd zijn in Christus.

Haar zes kinderen waren de kroon en de vreugde van haar leven. Met haar man Ward leefde zij verbonden in ondeelbare eenheid. Beiden waren één van hart en één van ziel: een wonder dat zich dagelijks aan onze ogen voltrok. Tot in haar laatste uren bleef Moeke daar heel dankbaar voor.

Dankend ging zij van ons heen: dankend om de liefde, de vriendschap, de medemenselijkheid; dankend om elke kleine attentie, om elke nieuwe dag. Zij bleef tot het laatst een zeer attentievolle vrouw en moeder.

Zij stond ook open voor de dood. Sinds zij het wist, in rustig overleg met Ward, heeft ze de dood aanvaard, zoals zij het leven aanvaard had: bewust, zonder enige pathos, maar doordringend tot de kern. Ons lied is kort en broos. Maar midden in het mysterie van de dood is God opgetreden. Dit is het fundament waarop onze hoop gebouwd is: dat het leven sterker is dan de dood. Wie liefheeft, heeft de dood reeds overwonnen. Alleen "Die zonder minne leven, zijn dood", dicht Hadewijch.

Het Mensgeworden Woord, dat wij in deze Kersttijd met versluisde ogen aanbidden, ziet Moeke nu van aangezicht tot aangezicht, het onverdiend voorrecht van Gods getrouwe vrienden. Zij moge nu leven in God en de namen van haar dierbaren in herinnering brengen. Haar lieve aandacht voor de aardse dingen ontving een eindeloze, eeuwige bekroning.